

‘Achilles en jij waren rundsvlees aan het bereiden
terwijl wij met twee in het voorportaal stonden.
Verrast ging Achilles rechtstaan.
Hij nam ons bij de hand mee naar binnen,
nodigde ons uit te gaan zitten en gaf ons,
naar goede gewoonte, een gastmaal.
Eenmaal wij goed gegeten en gedronken hadden,
nam ik het woord en spoorde jullie aan met ons mee te gaan;
jullie waren daar zeker toe bereid,
maar kregen eerst wijze raad van beide vaders.
De oude Peleus gaf zijn zoon Achilles de raad om altijd
de beste te zijn en de anderen te overtreffen.
Op zijn beurt drukte Menoitios, zoon van Aktor, jou dit op het hart:
“Mijn jongen, Achilles mag dan wel van betere afkomst zijn,
jij bent de oudste; hij is dan weer veel sterker.
Dus, spreek verstandige woorden tot hem,
wees zijn raadgever en stuur hem bij.
Hij zal daar in elk geval goed gevolg aan geven.”
Dat drukte de oude man jou op het hart, maar jij bent het vergeten.
Toch kan je ook nu nog inpraten op de strijdlustige Achilles,
in de hoop dat hij naar je luistert.
Misschien slaag je erin met de hulp van een godheid zijn hart te ontroeren.
Spreek hem dus maar aan. Advies van een vriend is goed.
Besluit hij in zijn hart een godsspraak te ontlopen,
die, ingegeven door Zeus, zijn eerbiedwaardige moeder hem verteld heeft,
dan moet hij jou op z’n minst voorop zenden
en kunnen de andere Myrmidonen jou volgen;
zo word je hopelijk een lichtpunt voor de Grieken.’

Toen wij beiden in het voorportaal verschenen,
waren jullie allebei volop in de weer met het rundsvlees.
Verrast sprong Achilles op, nam ons bij de hand en leidde ons naar binnen.
Hij bood ons een stoel aan en schotelde ons een maaltijd voor,
zoals het een goede gastheer betaamt.

En nadat onze honger en dorst gestild waren,
kwam ik ter zake en vroeg ik jullie samen met mij mee te gaan naar Troje.
Jullie waren meteen gemotiveerd,
maar beide vaders drukten jullie toch nog een en ander op het hart.

De oude Peleus gaf zijn zoon Achilles nog volgende goede raad mee:
“Blink uit in alles wat je doet en onderscheid je van de anderen.”
Op zijn beurt gaf Aktors zoon Menoitios jou de volgende opdracht:
*“Zoon, Achilles heeft dan wel zijn afkomst en kracht mee, maar jij je leeftijd.
Stuur hem dus bij, kordaat en met goede raad.
Hij komt er wel achter dat jij hem de juiste weg wijst.”*

Misschien ben je het vergeten,
maar dat was dus wat de oude man je opdroeg.
Nu is het zo’n moment om de dappere Achilles misschien eens aan te spreken.
Hopelijk luistert hij wel naar jou?
Wie weet kan jij hem wel met wat goddelijke hulp weer op andere ideeën brengen?
Men wordt altijd makkelijker overtuigd door een vriend.

Als een goddelijke voorspelling hem misschien tegenhoudt
- zou zijn eerbiedwaardige moeder hem een geheim van Zeus toevertrouwd hebben...? –
dan kan hij jou tenminste toch ten strijde laten trekken met de Myrmidonen aan je zijde?
Zo zou jij het lichtpunt in de duisternis kunnen worden voor de Grieken.

Jullie tweeën waren in de weer met het rundvlees, toen wij tweeën ons aanboden in het voorportaal. Verbaasd sprong Achilles op, nam ons bij de hand, leidde ons naar binnen en gebaarde ons te gaan zitten. Vriendelijk zette hij ons een maaltijd voor, zoals dat gepast is voor gasten. Maar toen we genoten hadden van spijs en drank nam ik het woord en drong er bij jullie op aan om met ons mee ten strijde te trekken. Jullie waren allebei zeer enthousiast en jullie vaders gaven uitgebreid advies. Peleus, de oude man, drukte zijn zoon Achilles op het hart steeds de dapperste te zijn en uit te blinken boven anderen. Jou drukte Menoitios, zoon van Aktor, het volgende op het hart: "Achilles mag door afkomst misschien superieur zijn, mijn zoon, maar jij bent de oudste. Hij is dan wel weer veel krachtiger. Jij moet hem wijze raad geven. Moedig hem aan. Wijs hem de weg. Hij zal naar je luisteren voor zijn eigen bestwil", zo sprak je oude vader. Maar jij bent het gewoon vergeten. Ook nu nog kan je de oorlogszuchtige Achilles die raad geven, in de hoop dat hij luistert. Wie weet beroer je zijn hart en overtuig je hem met de hulp van de goden. De aanmoediging van een kameraad is goud waard. Misschien ontwijkt hij in zijn hart een godsspraak of heeft zijn eerbiedwaardige moeder hem uit naam van Zeus iets ingefluisterd. Maar dan moet hij in elk geval jou vooruitsturen met in jouw spoor de rest van het volk der Murmidonen. Zo kan jij een licht worden voor de Grieken.

Jullie twee waren druk in de weer met het vlees van het rund,
toen wij in het poortgebouw verschenen. Verrast sprong Achilles op
en leidde ons bij de hand naar binnen. Hij nodigde ons uit te gaan zitten
en bood ons gastvrij een maaltijd aan, zoals men gebruikelijk voor gasten voorziet.
En toen we voldaan waren van spijs en drank,
nam ik het woord en stelde jullie voor om mee te gaan.
Gretig gingen jullie erop in en jullie vaders gaven tal van adviezen.
De oude Peleus gaf zijn zoon de opdracht
altijd de beste te zijn en uit te blinken boven alle anderen,
maar jou drukte Menoitios, Aktors zoon, dit op het hart:
“Mijn kind, Achilles is voornamer van afkomst en veel sterker dan jij,
maar jij bent de oudste. Spreek tot hem met wijze woorden,
dien hem van goede raad, geef hem leiding,
en hij zal er gehoor aan geven voor zijn bestwil.”
Zo droeg de oude man je op, maar jij bent het vergeten.
Ook nu nog kan je de vurige Achilles bijstaan met je wijze raad,
misschien dat hij luistert. En wie weet of je met de hulp van een god
zijn vechtlust niet kan wekken. Goede raad komt van een vriend.
Maar als hij aan een of ander orakel wil ontkomen,
dat zijn achtbare moeder hem namens Zeus heeft meegedeeld,
laat hij jou dan tenminste uitsturen en laat de rest van het Myrmidoonse leger
jou volgen; misschien word jij dan het licht en de redding voor de Danaërs.